

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 6C/11/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619200800
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Albert
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2022:1619200800.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

H. súd F. v právnej veci žalobcov: 1. D. nar. XX.XX.XXXX, U. XX, XXX XX F., 2. D. nar. XX.XX.XXXX, U. XX, XXX XX Malacky, obaja zast. JUDr. Roman Hojer s.r.o. advokátska kancelária, IČO: 50 708 953, Šustekova 51, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, proti žalovanému: Z. zast. Moško a Gúčík advokáti, s.r.o., IČO: 36 856 355, Štefanovičova 14, 811 04 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, za účasti intervenienta na strane žalovaného: U. o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Súd **p r i z n á v a** žalovanému voči žalobcom v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 31.03.2019 sa žalobcovia v 1. a 2. rade spolu s pôvodnou žalobkyňou v 3. rade P. nar. XX.XX.XXXX, domáhali voči žalovanému zaplattenia náhrady škody 4.504,00 Eur a nemajetkovej ujmy 100.000,00 Eur (žalobkyňa v 1. rade) a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške po 10.000,00 Eur (žalobca v 2. rade a pôvodná žalobkyňa v 3. rade). Na odôvodnenie žaloby uviedli žalobcovia, že žalobkyňa v 1. rade vo februári 2016 absolvovala operáciu pravého kolena na odporúčenie lekára pôsobiaceho v spoločnosti žalovaného F. ktorý odporučil tento invazívny zákrok aj napriek tomu, že žalobkyňa v 1. rade mala pred touto operáciou len menšie problémy s pravým kolenom. Tieto problémy sa prejavovali „pichaním“ v kolene, čo ju mierne limitovalo pri vykonávaní práce kuchárky a vedúcej prevádzkarky v rodinnej reštaurácii žalobcov v F.. Napriek problému s kolenom žalobkyňa v 1. rade pred operáciou mohla plnohodnotne fungovať. Bez väčších problémov mohla pracovať, vykonávať všetky bežné pohybové úkony ako chôdzu po schodoch, a tiež športovať. Pred návštevou ordinácie F. nechcela podstúpiť operáciu a vôbec nepredpokladala, že bude taký zákrok potrebný. F. ju však presvedčil, že operácia je potrebná. Po absolvovaní operácie pravého kolena v nemocnici v F., teda v spoločnosti žalovaného, sa stav žalobkyne v 1. rade veľmi zhoršil, celá operovaná noha ju veľmi bolela, takmer nemohla chodiť a bola tak odkázaná na pohybovanie sa na invalidnom vozíku. Začala ju tiež bolieť chrbtica následkom toho, že jednostranne zaťažovala len zdravú nohu. Bola nútená chodiť každý druhý deň na vyťahovanie vody z opakovane opúchajúceho pravého kolena. Nemocničný personál žalovaného bol pri tomto opakovanom úkone veľmi neochotný. Pracovník žalovaného F. jej navyše predpísal užívanie liekov, na ktoré je alergická, čo mu muselo byť zo zdravotnej dokumentácie žalobkyne v 1. rade známe. Žalobkyňa v 1. rade z dôvodu veľkých bolestí a pohybových obmedzení bola nútená opätovne absolvovať operačný zákrok, a to v R. Pred touto operáciou už žalobkyňa v 1. rade takmer nemohla chodiť, nieto ešte športovať. Jej svaly boli ochabnuté, čo jej neskôr spôsobilo väčšie problémy pri rekonvalescencii po ďalšej operácii. Pri operácii v R. B. bolo zistené, že počas operácie v spoločnosti žalovaného bola žalobkyňa v 1. rade nenapraviteľne poškodená chrupavka na pravom kolene operačným nástrojom na troch miestach. Podľa odborného stanoviska lekárov v R. bol zákrok takéhoto druhu a

intenzity neodôvodnený a neadekvátny, úplne by bola stačila artroskopická operácia. Namiesto toho však F. žalobkyni v 1. rade odrezával vrstvy chrupavky v kolene a nenávratne jej ho poškodil/zničil. Ani po druhej operácii nemôže žalobkyňa v 1. rade na nohu riadne našľapovať. Má obrovské bolesti, ktoré jej takmer neumožňujú vstať z postele a už vôbec nie zdolať niekoľko schodov. Koleno ju bolí aj vo chvíľach, keď nie je namáhané a leží v posteli. Okrem tejto bolesti je aj estetická stránka nohy veľmi zlá. Noha je krivá a stále viac sa vykrivuje. Žalobkyňa v 1. rade má z tejto hroznej bolesti aj psychické problémy. Úplne vážne už uvažuje o amputácii celej nohy, aby skončila toto trápenie. Vyššie uvedená neadekvátna operácia pravého kolena žalobkyne v 1. rade zmenila dovtedajší život nielen jej, ale aj celej rodine. Vzťahy v rodine boli nadštandardné. Manželia spolu trávili voľný čas, športovali a pracovali vo svojej rodinnej reštaurácii v F., ktorú prevádzkujú už 11 rokov. Teraz však žalobkyňa v 1. rade vzhľadom na vážnosť ujmy na zdraví nemôže ďalej vo svojej práci pokračovať. Dovtedy v reštaurácii pracovala ako kuchárka a vedúca, pričom žalobca v 2. rade mal na starosti zásobovanie a prácu čašníka. Neostáva im teda nič iné, ako reštauráciu zatvoriť, keďže žalobca v 2. rade nedokáže vykonávať svoju prácu a súbežne prácu, ktorú vykonávala jeho manželka. Rodina tak príde o svoj príjem a o výsledky svojej dlhoročnej snahy. Následkom tejto nedôvodnej a neadekvátnej operácie žalobkyne v 1. rade došlo k strate rodinného života, manželského života, pracovného života a pozitívnej životnej perspektívy celej jej rodiny. V dôsledku veľkých bolestí prežíva žalobkyňa v 1. rade obrovskú traumu, úzkosť a trápenie. Žalobkyňa v 1. rade preto z titulu nemajetkovej ujmy žiada od žalovaného uhradenie sumy 100.000,00 Eur. Žalobca v 2. rade prežíva veľmi ťažké obdobie. Je frustrovaný z toho, že svojej manželke (žalobkyni v 1. rade) nedokáže pomôcť a zmierniť jej bolesť a tiež z dôvodu, že musia zavrieť svoju rodinnú reštauráciu, ktorú s manželkou roky budovali a venovali jej všetok svoj čas. Nedokáže finančne zabezpečiť svoju rodinu, ktorá bola odkázaná na príjem z tejto reštaurácie. Žalobca v 2. rade preto z titulu nemajetkovej ujmy žiada od žalovaného sumu 10.000,00 Eur. Pôvodná žalobkyňa v 3. rade je dcérou žalobkyne v 1. rade a žalobcu v 2. rade a v čase, keď sa toto celé odohralo, bola študentkou medicíny na E. a bývala v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi. Jej štúdium na tejto fakulte, žiaľ, muselo byť ukončené. Neustála starostlivosť o jej matku veľmi zle vplývala na jej psychiku, prežívala veľmi stresové obdobie, čo sa negatívne odrážalo na jej študijných výsledkoch. Pôvodná žalobkyňa v 3. rade dôsledkom predmetnej operácie jej matky prežívala veľkú traumu, úzkosť a trápenie kvôli nejasnej životnej perspektíve pre seba a tiež svojich rodičov a z titulu nemajetkovej ujmy žiadala preto od žalovaného sumu 10.000,00 Eur. Keby nedošlo k vyššie spomínanej operácii, mohla rodina žalobkyne v 1. rade ďalej žiť plnohodnotný rodinný, pracovný a manželský život. O toto všetko však prišli žalobcovia v dôsledku nesprávneho postupu lekára žalovaného. Žalobkyňa v 1. rade v dôsledku neadekvátneho operačného zákroku kolena stále trpí strašnými bolesťami a je prakticky odkázaná iba na pohyb pomocou invalidného vozíka, ktorý jej tiež spôsobuje veľkú bolesť. V lekárskom posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia, ktorý bol vypracovaný v zmysle zákona o náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, bolo bolestné žalobkyne v 1. rade ohodnotené na celkový počet bodov 105 bodov a sťaženie spoločenského uplatnenia na celkový počet 150 bodov, spolu teda 255 bodov. Keďže v roku 2015 bola priemerná mzda zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky 883,00 Eur, má žalobkyňa v 1. rade nárok na sumu 17,66 Eur za 1 bod x 255 bodov = 4.504,00 Eur, ktorú si žalobkyňa v 1. rade taktiež žalobou uplatňuje. Žalobcovia sa pokúšali vzniknutú situáciu so žalovaným riešiť aj podaním návrhu na mimosúdne vyrovnanie, jeho právni zástupcovia však na tento návrh reagovali negatívne.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení v celom rozsahu poprel všetky uplatnené nároky žalobcov ako nedôvodné, a to po skutkovej aj právnej stránke. Žalobcovia podľa neho nespĺnili svoje procesné povinnosti, keď úplne a pravdivo nepopísali všetky rozhodujúce skutočnosti a nepredložili ani nenavrhlí dôkazy, na základe ktorých by akékoľvek konanie žalovaného vo vzťahu k žalobcom bolo možné objektívne posúdiť ako protiprávne a uzavrieť, že niektorému zo žalobcov vznikla v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného škoda na zdraví podľa § 444 Občianskeho zákonníka a zákona č. 437/2004 Z. z. v platnom znení (ďalej len „Zákon“) a/alebo nemajetková ujma podľa § 11 v spojení s § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný vzniesol v prvom rade námietku premlčania uplatnených nárokov žalobcov. Uviedol, že hoci sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania, ktorým by niektorému zo žalobcov mohol spôsobiť akúkoľvek škodu na zdraví či nemajetkovú ujmu, z opatrnosti namieta tiež premlčanie všetkých práv uplatnených žalobcami v žalobe. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka) sa ako osobné právo majetkovej povahy premlčí vo všeobecnej trojročnej premlčacej lehote. Tá začína plynúť prvý deň po tom, ako došlo k udalosti, ktorou mala byť spôsobená nemajetková ujma (§ 101 Občianskeho zákonníka). Keďže žalobcovia svoje uplatnené práva na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch odvodzujú od operácie uskutočnenej v

nemocnici žalovaného dňa 09.02.2016, premlčacia lehota takto uplatnených práv by musela uplynúť dňa 10.02.2019. Právo na náhradu škody na zdraví sa premlčí v dvojročnej subjektívnej lehote odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá (§ 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Žalobkyňa v 1. rade sa pri odôvodňovaní svojho práva na náhradu škody dovoľáva skutočnosťami, ktoré mali byť zistené pri operácii dňa 22.06.2016. Netvrdí však, že by sa tieto skutočnosti dozvedela neskôr ako v deň prepustenia z A., t.j. dňa 24.06.2016. Premlčacia lehota práva žalobkyne v 1. rade na náhradu škody na zdraví v tej podobe, ako ho vymedzila a uplatnila v žalobe, by musela uplynúť najneskôr dňa 25.06.2018.

3. K meritu veci žalovaný namietol, že žalobcovia dostatočne určitým a presným spôsobom neidentifikovali poškodenie kolenného kĺbu žalobkyne v 1. rade, ku ktorému malo dôjsť pri operácii dňa 09.02.2016. Tvrdenia o poškodení chrupavky operačným nástrojom na troch miestach nie sú v tomto smere dostatočne určité a na posúdenie charakteru a príčin údajného poškodenia nepostačujú. Ako vyplýva z prepúšťacej správy z 09.02.2016, chrupavku v pravom kolennom kĺbe mala žalobkyňa v 1. rade na viacerých miestach poškodenú už v čase pred prvou operáciou a žalobcovia v žalobe neuviedli, v čom konkrétne mala operácia dňa 09.02.2016 zhoršiť tieto predoperačné poškodenia. Neuviedli, na ktorých konkrétnych troch miestach malo podľa ich názoru dôjsť k nenapraviteľnému poškodeniu chrupavky a v čom malo toto nenávratné poškodenie, resp. zničenie spočívať. Z výrazu „odrezávanie vrstiev chrupavky“ nie je zrejmé, či mali byť odrezané zdravé časti chrupavky, mal byť vykonaný nesprávny „rez“ a pod. Nie je zrejmé, z čoho žalobcovia vyvodzujú svoje tvrdenia o „nenapraviteľnom poškodení chrupavky“, resp. „zničení kolenného kĺbu“, keď takéto výrazy neobsahujú žiadne listiny priložené k žalobe. Žalobcovia neuviedli, ktorým z úkonov vykonaných chirurgom pri operácii a popísaných v prepúšťacej správe z 09.02.2016 malo dôjsť k poškodeniu kolenného kĺbu, resp. ktorý z vykonaných úkonov bol neadekvátny a nadbytočný vzhľadom na diagnózu žalobkyne v 1. rade. Z prepúšťacej správy zo dňa 24.06.2016 nijako nevyplýva, že by sa pri operácii dňa 22.06.2016 reparovali alebo odstraňovali poškodenia spôsobené operáciou vykonanou u žalovaného, ani že by poškodenia kolenného kĺbu mohli, resp. museli vzniknúť počas operácie dňa 09.02.2016. Údajné odborné stanovisko lekárov R. nebolo k žalobe priložené, bližšie identifikované a ani navrhnuté ako dôkaz. Z tvrdení žalobcov ani z iných listín priložených k žalobe nie je zrejmé, prečo by prvý operačný zákrok nemal byť vykonaný lege artis medicinae a ako by mal byť vykonaný korektné. Tvrdenie žalobcov, že by úplne postačovala artroskopická operácia je mylné, lebo dňa 09.02.2016 bola vykonaná práve artroskopická (ASK) operácia. Žalovaný napriek vyššie uvedenému výslovne poprel všetky tvrdenia žalobcov o poškodení kolenného kĺbu žalobkyne v 1. rade, ako aj všetky dôsledky, ktoré z nich žalobcovia vyvodzujú. Chirurgické úkony vykonané počas operácie dňa 09.02.2016 sú exaktne a odborne popísané v prepúšťacej správe priloženej k žalobe, boli vykonané v primeranom rozsahu lege artis za účelom odstránenia poškodených častí chrupavky. Chirurg pristúpil k operácii dňa 09.02.2016 až po tom, keď sa stav žalobkyne v 1. rade od októbra 2015 konzervatívnou liečbou nezlepšil a indikované MR vyšetrenie potvrdilo poškodenia, ktoré spôsobovali bolesť a obmedzenia funkčnosti kolenného kĺbu. Žalobkyňa v 1. rade s operáciou súhlasila a ešte v deň operácie bola v dobrom stave bez komplikácií prepustená domov. Žalobkyňa v 1. rade bola po operácii na vyšetreniach u žalovaného len tri razy v dňoch 16.02., 18.02. a 22.03.2016, pritom sama neudávala žiadne ťažkosti odlišné od tých, ktoré mala pred operáciou. V žiadnom prípade však neudávala také ťažkosti, ako sú popísané v žalobe. Opuch kolena ani výpotok („voda“) v kĺbe predkolenia samé osebe vo všeobecnosti neznamenajú výrazné zhoršenie zdravotného stavu a už vôbec nie za daných okolností. Uvedené prejavy teda nemôžu preukazovať nenapraviteľné poškodenie, resp. zničenie kolenného kĺbu operáciou tak, ako sa uvádza v žalobe. Žalobcovia ani v tomto smere nepredložili žiadne lekárske správy s objektívnymi nálezmi preukazujúcimi ich tvrdenia. Žalovaný výslovne poprel skutkové tvrdenia žalobcov o výraznom zhoršení zdravotného stavu žalobkyne v 1. rade, ktoré by bolo spôsobené prvou operáciou. Opuchy kolena a hromadenie tekutiny v kĺbe môžu v tomto prípade súvisieť so synovitídou a bežne sa vyskytujú pri artrotických ochoreniach. Žalobkyňa v 1. rade bola na možnosť pooperačných komplikácií a ťažkostí vopred upozornená a riziko ich vzniku dobrovoľne akceptovala. Najpravdepodobnejšou príčinou zdravotných komplikácií a bolestí sa u žalobkyne v 1. rade za daných okolností javí preťažovanie operovaného kolena z dôvodu nedodržania pokynov lekára v kombinácii s prirodzeným progresom ochorenia. Nie je možné posúdiť dodržiavanie liečebného režimu, najmä nezaťažovanie operovaného kĺbu (napríklad prácou pre reštauráciu J. v F., z ktorej facebookového profilu vyplýva, že tam žalobkyňa v 1. rade po operácii pracovala). Žalovaný nemá vedomosť o tom, že by sa žalobkyňa v 1. rade musela kedykoľvek po predmetnej operácii pohybovať na invalidnom vozíku. Takáto skutočnosť nevyplýva ani z prepúšťacích správ priložených k žalobe a ani z pooperačných ambulantných správ žalovaného. Z prepúšťacej správy A. je zrejmé, že sa jednalo o riešenie akútneho

stavu spočívajúceho v náhlom zablokovaní pravého kolena z poškodenia (lézie) mediálneho menisku a nie o riešenie chronického stavu, ktorý by mal pôvod v predošlej operácii. Pokiaľ ide o lekárske posudky o bolestnom a o sťaženi spoločenského uplatnenia, k žalobe žiadny lekárske posudok v zmysle Zákona priložený nebol. Tlačivo (formulár) s označením „lekársky posudok o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia“ datovaný dňom 11.12.2017 (ďalej len „tlačivo“) nemožno pre absenciu základných formálnych a obsahových náležitostí vôbec považovať za lekárske posudok v zmysle Zákona a nie je ani zrejmé, či toto tlačivo vyplnila oprávnená osoba. Predmetné tlačivo obsahuje len nečitateľný podpis bez odtlačku pečiatky, bez mena posudzujúceho lekára a označenia zdravotníckeho zariadenia (§ 7 ods. 1 Zákona). Na priloženom tlačive chýba dátum vzniku poškodenia na zdraví (§ 8 ods. 1 písm. b) Zákona), označenie miesta kde poškodenie na zdraví vzniklo (§ 8 ods. 1 písm. c) Zákona) a zdôvodnenie udelených bodov (§ 8 ods. 1 písm. f) Zákona). Z uvedených dôvodov nemôže byť tlačivo podkladom pre výpočet výšky škody na zdraví, ale ani dôkazom o jej vzniku v príčinnej súvislosti s operáciou dňa 09.02.2016. V tlačive je podľa názoru žalovaného popísané poškodenie, ktoré vzniklo pred prvou operáciou a ktoré bolo liečené operáciami zo dňa 09.02.2016 a 22.06.2016. Nutnosť dvoch operácií by odôvodňovala použitie navýšenia podľa § 9 ods. 5 písm. b) Zákona. Za takéto poškodenie však žalovaný nemôže byť nijako zodpovedný. V tlačive nie je nijako zdôvodnené, na základe akých skutočností bol udelený celkový počet bodov za bolesť (§ 8 ods. 2 Zákona). Rovnako nie je zdôvodnené, na základe akých skutočností došlo k navýšeniu bodového hodnotenia bolesti o 50 %. V tlačive chýba aj zdôvodnenie klasifikácie sťaženia spoločenského uplatnenia ako „Obmedzenie pohyblivosti kolenného kĺbu - stredne ťažké“ (položka 396b). Predmetné tlačivo nemôže byť z uvedených dôvodov použité ako zákonný podklad na vyčíslenie výšky akejkoľvek škody na zdraví. K právu na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch žalovaný nad rámec vyššie uvedeného zdôraznil, že žalobcovia nepreukázali vznik žiadnej nemajetkovej ujmy, ktorá by mohla byť nahrádzaná v zmysle § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Dokazovanie v tomto smere navrhli len výsluchom seba samých. Neuviedli žiadne skutkové tvrdenia spôsobilé popísať zásah do ich „súkromnej sféry“ spôsobom, ktorý by umožnil objektívne posúdiť, ako by tento zásah za daných okolností pociťovali iné fyzické osoby na ich mieste. Tvrdenia o strate rodinného života, manželského života, pracovného života a pozitívnej životnej perspektívy sú len hodnotiacimi závermi. V súvislosti s nimi však chýba popis relevantných skutočností, ktoré by v objektívnej rovine takéto závery odôvodňovali. Rovnako to platí o údajnej zmene dovtedajšieho života celej rodiny. V žalobe sa síce uvádza, že vzťahy manželov boli v minulosti nadštandardné, keď spolu trávili voľný čas, športovali, či pracovali vo svojej rodinnej reštaurácii, nie je však uvedené, že by v súčasnosti už voľný čas spolu netrávili, resp. nemohli tráviť a nie je vysvetlené prečo. Nie je vysvetlené, aký druh športu mohla žalobkyňa vykonávať pred februárom 2016, keď aj napriek redukcii hmotnosti o 17 kg po bandáži žalúdka v roku 2015 trpela ešte v čase operácie obezitou. Žalobcovia netvrdia, že by v súčasnosti už spolu nepracovali v reštaurácii Red garden. V tomto smere uvádzajú len neurčité tvrdenia a hypotetické úvahy do budúcnosti. V skutočnosti však všetci žalobcovia na svojich aktívnych FB profiloch uvádzajú, že pracujú v reštaurácii Red garden, ktorá do dnešného dňa funguje a má svoj vlastný aktívny FB profil aj webovú stránku. Nič nenasvedčuje tomu, že by daná reštaurácia bola pred zatvorením. Naopak, podľa FB profilu žalobcu v 2. rade je tento v predmetnej reštaurácii „šéfom“ a nie zásobovačom a čašníkom. Pôvodná žalobkyňa v 3. rade pracovala prinajmenšom do narodenia dieťaťa na jar 2019 ako čašníčka. Žalovaný z uvedených skutočností vyvodzuje, že žalobkyňa v 1. rade do dnešného dňa pracuje ako kuchárka v spoločnej rodinnej reštaurácii. Podľa obsahu FB profilov nič nenasvedčuje tomu, že by žalobcovia v príčinnej súvislosti s operáciou dňa 09.02.2016 mohli prísť o svoju pozitívnu životnú perspektívu. Žalobcovia tvrdia, že žalobkyňa v 1. rade už vzhľadom na vážnosť ujmy na zdraví údajne nemôže ďalej pokračovať vo svojej práci a je odkázaná na pohyb pomocou invalidného vozíka, čo jej má tiež spôsobovať veľkú bolesť. V dôsledku veľkých bolestí má žalobkyňa v 1. rade prežívať obrovskú traumu, úzkosť a trápenie, keď dokonca uvažuje nad amputáciou celej nohy. K uvedeným tvrdeniam žalobcovia nepredložili a ani nenavrhlí žiadne dôkazy okrem výsluchu seba samých. Tvrdenia o veľkej bolesti, frustrácii, trápení, úzkosti a dokonca aj o zvažovaní amputácie sú len popisom subjektívnych pocitov, resp. myšlienok žalobkyne v 1. rade, ktoré žalovaný nemá ako poprieť. Žalovaný má však za to, že uvedené tvrdenia sú nepreukázané a pochybné, lebo nie sú založené na žiadnych objektívne overiteľných skutkových okolnostiach. Žalovaný výslovne poprel, že by žalobkyňa v 1. rade mohla utpieť v príčinnej súvislosti s operáciou vykonanou dňa 09.02.2016 akúkoľvek žalobcami tvrdenú nemajetkovú ujmu. Žalobcovia k žalobe nepriložili, neoznačili a nenavrhlí vykonať dôkaz žiadnou zdravotnou dokumentáciou, ktorá by ich tvrdenia o zdravotnom stave a útrapách žalobkyne v 1. rade preukazovala a rovnako by preukazovala ich príčinnú súvislosť s tvrdeným protiprávnym konaním žalovaného. Žalobcovia nevysvetlili, prečo by mala žalobkyňa v 1. rade uvažovať o amputácii celej nohy, keď má poškodený kolenný kĺb. Nevysvetlili, prečo žalobkyňa namiesto amputácie celej nohy radšej

neuvažuje nad úplnou protézou kolenného kĺbu, ak sú na ňu splnené podmienky. Ani v tejto súvislosti neboli predložené príslušné lekárske odporúčania ani iné dokumenty. Podľa názoru žalovaného nemohlo žalobkyni v 1. rade na základe tvrdení žalobcov vzniknúť žiadne právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Na „reparáciu“ každej jej ujmy tvrdenej v žalobe totiž slúži inštitút náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Žalovaný sa v tomto smere dovolal právneho názoru Ústavného súdu SR, ktorý vyslovil v bode 18 svojho uznesenia zo dňa 13.08.2014 spis. zn. I. ÚS 426/2014-314. Tvrdenia o frustrácii žalobcu v 2. rade a o pocite úplného zlyhania sú len subjektívnym popisom jeho pocitov. V objektívnej rovine sú však odvodzované od tvrdení o strašnej bolesti a zdravotnom stave žalobkyne v 1. rade, ktorej žalobca v 2. rade nie je schopný v tomto smere pomôcť. Tvrdenia o frustrácii a pocite zlyhania žalobcu v 2. rade sú tiež sú odvodzované od tvrdenia o nutnosti zavrieť spoločnú reštauráciu. To je však len hypotetickou úvahou do budúcnosti, ktorá navyše nekorešponduje so správaním sa žalobcov na ich FB profiloch ani s reálnou prevádzkou reštaurácie Red garden. Ak má žalobca v 2. rade pocit úplného zlyhania z toho, že nedokáže finančne zabezpečiť svoju rodinu, nemôže to byť následkom operácie zo dňa 09.02.2016. Žalobca v 2. rade bol navyše od roku 2014 do roku 2017 spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti Energoprim s.r.o. a od roku 2014 do roku 2018 aj predsedom predstavenstva obchodnej spoločnosti X. v ktorej bola v rovnakom čase členkou dozornej rady aj osoba menom P. s totožným bydliskom, aké majú všetci žalobcovia. Žalovaný nemá ako poprieť, že žalobca v 2. rade sa cíti byť frustrovaný s pocitom úplného zlyhania. Na základe vyššie uvedených skutočností a navrhnutých dôkazov však popiera, že by sa tak mohol cítiť v príčinnej súvislosti s operáciou vykonanou dňa 09.02.2019 u žalovaného. Za zmienku stojí, že v priamej súvislosti so žalobcom v 2. rade sa v žalobe výslovne neuvádza, že dôvodom jeho frustrácie je aj nemožnosť tráviť so žalobkyňou v 1. rade spoločný čas alebo športovať s ňou, resp. strata rodinného, či manželského života. Pokiaľ ide o návrh mimosúdneho vyrovnania, žalovaný jednoznačne deklaroval svoj záujem na mimosúdnom usporiadaní všetkých právnych vzťahov, ktoré by vznikli zo zodpovednosti za škodu, resp. nemajetkovú ujmu. Právny zástupca žalobcov však nebol ochotný špecifikovať jednotlivé uplatňované práva a predložiť dokumentáciu, ktorá by preukazovala dôvodnosť takýchto nárokov. Navyše uplatňoval sumu 200.000,00 Eur, ktorá nezodpovedá ani celkovej žalovanej sume, pričom bez právneho dôvodu účelovo poukazoval na možnú medializáciu prípadu.

4. Žalobcovia v replike označili námietku premlčania nárokov žalobcov za neodôvodnenú. Pri nárokoch z poskytovania zdravotnej starostlivosti sa primerane uplatnia právne predpisy platné v oblasti ochrany spotrebiteľa, teda v tomto prípade sa uplatní štvorročná premlčacia lehota. Koniec koncov § 106 ods. 2 výslovne vylučuje aplikáciu trojročnej premlčacej lehoty pre nároky zo škody na zdraví a nakoľko ide v tomto prípade o nároky zo škody na zdraví, trojročná premlčacia lehota sa neaplikuje. Uplatní sa štvorročná premlčacia lehota. V ďalšej časti repliky sa vyjadrovala už len žalobkyňa v 1. rade, ktorá uviedla, že pred prvou operáciou sa F. vôbec nezmieňoval o poškodení chrupavky. Na prvé vyšetrenie prišla 21.10.2015 s tým, že by potrebovala koleno preliečiť možno liekmi, možno rehabilitáciami z dôvodu, že ju pobolieva. Ani vo sne jej nenapadlo, že to vyústi do operácie. Jediné poškodenie, ktoré bolo spomínané zo strany F. W. bolo poškodenie menisku. Žiadnu zaťažujúcu činnosť žalobkyňa nevykonávala, nakoľko pätnásť rokov pracovala ako učiteľka. Pred operáciou lekár nevyskúšal konzervatívnu liečbu, len jej predpísal lieky, na ktoré mala alergiu a musela ich prestať užívať. Iná liečba tam aplikovaná nebola, lekár hneď navrhol operáciu, a to napriek tomu, že od prvého vyšetrenia uplynul mesiac a osemnásť dní. Operácia podľa žalobkyne v 1. rade nebola potrebná, určite nie tak skoro. Pred operáciou ju lekár neinformoval, že bude robiť zásah do chrupavky, o poškodenej chrupavke počas všetkých vyšetrení nepadla ani zmienka. Určite by so zásahom do chrupavky nesúhlasila. Stále jej lekár zdôrazňoval, že ju musí operovať, že má roztrhnutý meniskus a že je to ľahká operácia. Preto aj dala súhlas na operáciu, ale len na operáciu menisku. Tvrdil jej, že v prípade, že si meniskus operovať nedá, koleno sa jej veľmi poškodí. Keď prišla na operáciu z prijímacej kancelárie, F. W. ju až zarážajúcim spôsobom súril. Po operácii v kolene cítila ukrutnú bolesť, čo konštatovala sama sestrička. Lekár ju vôbec neinformoval, že mala také poškodenie chrupavky kolenného kĺbu pred operáciou, ako uvádza žalovaný. Povedal jej len, že je to ľahká operácia a že do mesiaca nebude vedieť, že jej operoval koleno. Chrupavku nemala pred operáciou poškodenú, to jej potvrdili aj lekári pri reoperácii 22.06.2016, že takéto poškodenie chrupavky si nemôže človek spôsobiť sám, ale chrupavka bola poškodená pri operácii v F., dňa 09.02.2016 operačným nástrojom. Výsledný stav kolenného kĺbu a nepredstaviteľné bolesti, ktoré nastali po operácii 09.02.2016 dokazujú, k akému nezvratnému poškodeniu kolenného kĺbu došlo. Žalobkyňa v 1. rade nemohla uviesť „konkrétne tri miesta“ poškodenia, ona bola operovaný pacient v narkóze a nie lekár. Tie miesta, kde došlo k poškodeniu chrupavky, mal uviesť žalovaný, resp. lekár, ktorý ju operoval. Že došlo k nenapraviteľnému

poškodeniu chrupavky odhalila reoperácia 22.06.2016, ku ktorej muselo nevyhnutne prísť, pretože bolesti mala neznesiteľné a nohu len ťahala za sebou. Celá noha bola vykrivená, opuchnutá a už ju nemohla ani ohýbať. Nikam nechodila. Obdobie medzi operáciami strávila na lôžku, len čo prešla na WC a do kúpeľne a manžel musel s ňou absolvovať všetky vyšetrenia, keďže nebola schopná samostatne chodiť. Po prvej operácii 09.02.2016 väčšinu času trávila v sede a v posteli, skoro vôbec nechodila kvôli opuchu a bolesti. Prečo potom musela absolvovať v priebehu štyroch mesiacov reoperáciu, keď žalovaný tvrdí, že zákrok bol vykonaný korektne. V priebehu týchto štyroch mesiacov nemohlo dôjsť k takému poškodeniu, aké odhalila operácia 22.06.2016. Tvrdenie žalovaného, že žalobkyňa v 1. rade bola prepustená v dobrom stave a bez komplikácií sú nepravdivé. Sťažovala sa na veľkú bolesť v kolene. Dňa 16.02.2016 o 13:26 prebehla prvá kontrola po operácii - koleno opuchnuté, bolestivé, noha vykrivená do X, punkcia 30 ml tekutiny. Lekár napísal do správy: „cíti sa dobre,“ napriek tomu, že ledva prišla do ambulancie, nohu mala opuchnutú a veľmi ju bolela, dôkazom čoho je to, že jej opäť predpísal lieky na opuch a bolesť, na ktoré bola alergická: Z. Dňa 18.02.2016 o 13:36 znela ambulantná správa ako výpotok v kĺbe predkolenia (ihlica, píšťala, kolenný kĺb), opuch pravého kolena, punkcia 20 ml tekutiny, opäť predpísaný Nimesil, na ktorý udávala alergiu. Dňa 22.03.2016 o 13:34 mala žalobkyňa v 1. rade podľa ambulantnej správy výpotok v kĺbe predkolenia (ihlica, píšťala, kolenný kĺb), bolesti a opuch pravého kolena, genu valgum. Dňa 22.03.2016 udal lekár do ambulantnej správy genu valgum z dôvodu, že nemohla chodiť, väčšinu času trávila na posteli. Hybnosť nohy mala obmedzenú. Po operácii sa dožadovala rehabilitácie, na čo jej F. W. povedal, že je to ľahká operácia a rehabilitáciu netreba a nemá na ňu nárok. Opäť jej predpísal Aulin (s tou istou účinnou látkou, na ktorú je alergická) a Prubeven. Žalovaný uvádza vo vyjadrení nepravdivé tvrdenie, že žalobkyňa v 1. rade neudávala ťažkosti odlišné od tých, ktoré mala pred operáciou a že v žiadnom prípade neudávala také ťažkosti, ako sú popísané v žalobe. S popísanými ťažkosťami opakovane žalobkyňa v 1. rade prišla k lekárovi a žiadala adekvátnu liečbu. Ak by nemala spomínané ťažkosti, nenechala si predsa bezdôvodne robiť punkciu každý druhý deň a riskovať zanesenie infekcie do kolena. A dôvod prečo bola 22.03.2016 poslednýkrát u doktora W. je ten, že už neordinoval a nikto ho v tom čase nezastupoval. Dňa 04.04.2016 opäť išla do ambulancie s veľkými bolesťami a opuchom na invalidnom vozíku v sprievode manžela. Pri registrácii do ambulancie jej oznámili, že F. W. tam nie je, lebo má dovolenku. Nikto ho nezastupoval. Keď v iných ambulanciách zistili, v akej je žalobkyňa v 1. rade situácii, na základe stavu jej kolena jej odporučili, aby to opravil ten lekár, ktorý to pokazil. Ďalšie vyšetrenia absolvovala v dňoch 04.04.2016, 18.04.2016, 25.04.2016, 19.05.2016, 06.06.2016, 07.06.2016, 09.06.2016 a 19.06.2016, telefonicky kontaktovala F. X. v F., v B. F. H., vo I. F. X., no reakcia všetkých bola podobná a odvolávali sa na F. W.. Zo zúfalstva hľadala pomoc aj u F. P., ktorý jej dal termín vyšetrenia 21.07.2016, čo bolo pre ňu kvôli veľkým bolestiam veľmi neskoro. Termín neskôr zrušila, lebo 22.06.2016 bola reoperovaná na A.. Vo vlastnom záujme pritom operovanú nohu po operácii šetrila a nezaťažovala, čo je dôvod toho, že preťažovala zdravú nohu na úkor operovanej. Žalobkyňa v 1. rade býva v dome, ktorý nie je bezbariérový a nie všade sa dá s vozíkom dostať, preto sa síce pohybovala na invalidnom vozíku požičanom od F. L. Q., ale napriek tomu musela pri presunoch nadmerne zaťažovať zdravú nohu, aby tú operovanú šetrila. Žalobkyňa v 1. rade nemohla byť druhýkrát hospitalizovaná skôr, pretože všetci dávali od nej ruky preč, nikto nechcel prevziať zodpovednosť za daný stav, ktorý spôsobil doktor W. a tento po jej operácii neordinoval. Je samozrejmé, že po operácii 09.02.2016 sa zmenil život celej rodiny k horšiemu. Z dôvodu, že žalobkyňa v 1. rade bola nútená tráviť väčšinu času na lôžku, prestala vykonávať základné činnosti matky a manželky. Nemohla sa starať o rodinu, nehovoriac o tom, že všetci členovia rodiny sa museli starať o ňu a o chod domácnosti. Manžel aj dcéra keď mali voľno, museli plniť jej povinnosti, ktoré nevládala urobiť. Mnohé veci ešte stále nie je schopná urobiť. Pred operáciou hrávala volejbal, zúčastňovala sa aj volejbalových turnajov v rámci škôl v F. okrese. Rada chodila do lesa na huby, na túry, plávala, bicyklovala, žila aktívne. Väčšinu aktivít absolvovala s manželom, deťmi, kolegami a rodinou. Poškodené koleno ju vyradilo zo všetkých vyššie spomenutých aktivít, záľub a činností. Od operácie nemôže vôbec športovať tak, ako predtým. Dcéra v dôsledku toho, že sa musela o žalobkyňu v 1. rade starať a vypomáhať v reštaurácii, nestíhala štúdium na Lekárskej fakulte R. a v auguste 2016 musela štúdium ukončiť. Vzhľadom na to, že je reštaurácia jediný zdroj obživy jej rodiny, nemohli si dovoliť podnik zatvoriť, len obmedziť jeho chod. Veľakrát musia zatvoriť na jeden deň reštauráciu z dôvodu návštevy lekára žalobkyne v 1. rade. Jej zdravotné problémy spôsobené operáciou kolena zničili všetky plány o rozvoji rodinného podniku. Prinútili ich uvažovať o skončení činnosti. Nemajetková ujma bola spôsobená celej rodine: žalobkyňu v 1. rade pripútali na lôžko a invalidný vozík, pôvodná žalobkyňa v 3. rade musela ukončiť štúdium na lekárskej fakulte, lebo sa musela o matku starať a pomáhať za ňu v ich reštaurácii a žalobca v 2. rade venoval všetok svoj voľný čas starostlivosti o žalobkyňu v 1. rade, o rodinný podnik a chod domácnosti. Žalobkyňa ďalej poukázala na skutočnosť, že na základe rozhodnutia podľa §70 ods.1 a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom

poistení v znení neskorších predpisov jej bol od 01.06.2016 priznaný invalidný dôchodok. Žalobkyňa v 1. rade uvažuje aj nad úplnou protézou kolenného kĺbu, vzhľadom na životnosť protézy jej však lekár odporučil vykonať výmenu kĺbu čo najneskôr. Žalobca v 2. rade má podľa žalobkyne v 1. rade pocit úplného zlyhania a ujmy, pretože v 60-tich rokoch zostane bez práce a perspektívy, že ho niekde na dva roky zamestnajú, napriek tomu, že má vysokoškolské vzdelanie, sú malé. To je aj dôvod, prečo reštauráciu udržali pri živote, napriek tomu, že im návštevnosť klesla, pretože majú často zatvorené. Dcéra sa stará o batolu a žalobkyňa v 1. rade môže pracovať kvôli bolesti len obmedzený počet hodín. Koleno jej opuchne a noha celá stŕpne a bolí.

5. Dňa 16.12.2019 doručila súdu spoločnosť U. oznámenie o vstupe intervenienta do konania v zmysle § 82 C.s.p., pričom intervenient sa súčasne stotožnil s vyjadrením žalovaného, najmä s ním vznesenou námietkou premlčania a uviedol, že žalobcami uplatnené nároky považuje za nedôvodné, ich výšku za nepreukázanú a neprimeranú. Proti vstupu intervenienta do konania nikto nenamietal napriek tomu, že súd stranám vstup intervenienta do konania oznámil.

6. Žalovaný v duplike k premlčaniu uviedol, že právo na náhradu škody na zdraví sa premlčí v subjektívnej dvojročnej premlčacej dobe (k čomu poukázal na nález II. ÚS 537/2011) a právo na náhradu nemajetkovej ujmy sa premlčí vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe (k čomu poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo/194/2011). Z obsahu spisu je zrejmé, že zdravotný stav žalobkyne v 1. rade bol dňa 24.06.2016 ustálený natoľko, aby mohol byť vydaný lekársky posudok podľa zákona č. 437/2004 Z.z. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy, neoprávnený zásah do ich súkromnej sféry sa mal podľa tvrdenia žalobcov prejavíť ihneď po operácii dňa 09.02.2016. Žalovaný rozporuje názor žalobcov, že by medzi ním a ktorýmkoľvek z nich mal byť spotrebiteľský vzťah, a to z dôvodu, že medzi nimi nebola uzavretá spotrebiteľská zmluva podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Poukázal tiež na skutočnosť, že žalobcovia tvoria samostatné procesné spoločenstvo a preto žiaden z nich nie je oprávnený uplatňovať prostriedky procesného útoku za ostatných žalobcov, napriek tomu je však replika žalobcov počnúc bodom 8. písaná v priamej reči žalobkyne v 1. rade. Žalovaný poukázal tiež na skutočnosť, že pri svojej procesnej obrane je limitovaný tým, že žalobcovia k svojim podaniam nepriložili kompletnú zdravotnú dokumentáciu žalobkyne v 1. rade a sám žalovaný ju bez výzvy súdu predložiť nemôže a ani z nej nemôže uvádzať údaje. Žalobcovia pritom z dokumentácie vo svojich podaniach citujú izolované pasáže, z týchto však nemožno vyvodzovať žiadne závery oddelene od celého obsahu zdravotnej dokumentácie. Pokiaľ ide o vykonanú operáciu, táto bola v celom rozsahu odôvodnená zisteniami pri vykonaných vyšetreniach žalobkyne v 1. rade. Trhlna vonkajšieho menisku vyžadovala vykonanie čiastočnej meniskektómie, pri ktorej sa odstraňuje poškodená časť menisku. Cieľom operácie nebolo zacelenie či zošitie trhliny laterálneho menisku. Popri meniskektómii boli vykonané aj ďalšie úkony uvedené v prepúšťacej správe, ktorých podstatou bolo zahľadanie rozdrobeného povrchu chrupavky postihnutej artrózou a odstránenie drobných čiastočiek a úlomkov z kĺbu. Žiaden z realizovaných úkonov nespočíval v odrezávaní vrstiev chrupavky, ako tvrdia žalobcovia. Žalobkyňa v 1. rade bola zákonným spôsobom informovaná o svojom ochorení, ako aj o postate, účele, rozsahu odporúčaného operačného výkonu a možných pooperačných komplikáciách, čo preukazujú ambulantné správy, prijímacia správa, ako aj informovaný súhlas vlastnoručne podpísaný žalobkyňou. Nie je pravdou, že by F. W. alobkyňa nerozumel, operáciu zľahčoval alebo ju akokoľvek zavádzal ani že by jej predpísal lieky, na ktoré je alergická. V žalobkyňou vyplnenom dotazníku nebola táto alergia uvedená a žalobkyňa v 1. rade ju žalovanému neoznámila ani inak. Žalobcovia sa na postup F. W. nikdy nestťažovali ani u žalovaného, ani na Úrade pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. V žiadnej z listín predložených žalobcami nie je konštatované poškodenie chrupavky pravého kolena žalobkyne v 1. rade operačným nástrojom. Prepúšťacie správy z oboch operácií popisujú jedno a to isté artrotické ochorenie kolenného kĺbu, ktoré preukázateľne vzniklo ešte pred prvou operáciou., Jeho progres nebol po operácii dňa 09.02.2016 spôsobený operačným nástrojom. Žalobkyňa v 1. rade bola na druhú operáciu prijatá „pre akútny blok z poškodenia mediálneho menisku“. Lézia popísaná v prepúšťacej správe z UNB nemohla byť vzhľadom na svoj charakter spôsobená operačným nástrojom a navyše dňa 27.05.2016 ešte nebola viditeľná ani na výsledkoch vyšetrenia MR. Pooperačné zmeny, ktoré zistilo vyšetrenie MR dňa 27.05.2016 celkovo preukazujú, že k progresu artrózy nemohlo dôjsť z takého dôvodu, ako tvrdia žalobcovia. Jediným rozumným vysvetlením náhleho zablokovania pravého kolena s natrhnutím mediálneho menisku v júni 2016 je to, že žalobkyňa v 1. rade pravú nohu zaťažovala spôsobom, ktorý nerešpektoval jej zdravotný stav. ňou uvádzané zdravotné problémy sú vo všeobecnosti typickými symptómami artrózy kolenného kĺbu, ktorá sa u žalobkyne v 1. rade rozvinula už pred prvou operáciou. Bolesť, opuch a výpotoky sú navyše nevyhnutným následkom každej artroskopickej operácie, o čom

bola žalobkyňa v 1. rade riadne poučená. Ambulantné správy vedené žalovaným svedčia o tom, že u žalobkyne v 1. rade boli pomerne dlhé obdobia bez opuchov a bolestí, ktoré by si vyžadovali ošetrovanie kolena. Vyšetrenia z 18.04.2016, 25.04.2016, 06.06.2016 a 07.06.2016 neprebehli u žalovaného a žalobcovia ich nijako nepreukázali. Ak žalobkyňa v 1. rade naozaj trpela takými problémami, ako tvrdí, je prakticky vylúčené, aby vydržala bez ošetrovania kolena čo i len pár dní. Priznanie invalidného dôchodku žalobkyne v 1. rade ku dňu 01.06.2016 znamená, že dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav u nej musel nastať ešte pred operáciou 09.02.2016, pretože podľa § 71 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. sa za dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav považuje taký, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť po dobu dlhšiu ako jeden rok. Ďalej žalovaný zopakoval niektoré tvrdenia o nespĺnení podmienok pre priznanie náhrady požadovanej žalobcami, ktoré uvádzal už vo vyjadrení k žalobe a zotrval na nich.

7. Žalobcom bol po zmene zákonného sudcu vo veci dodatočne vyrubený súdny poplatok za návrh, v reakcii na čo doručili súdu dňa 31.01.2022 čiastočné späťvzatie žaloby. Žalobkyňa v 1. rade si naďalej nárokuje od žalovaného z titulu náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia zaplatať sumu 4.504,00 Eur. V roku 2015, teda v roku predchádzajúcom roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu, bola priemerná mzda zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky 883,00 Eur, za každý bod má teda žalobkyňa v 1. rade nárok na sumu 17,66 Eur, spolu teda 17,66 Eur x 255 je 4.504,00 Eur. Žalobkyňa v 1. rade si tiež z titulu spôsobenej nemajetkovej ujmy naďalej uplatňuje zaplatať sumu 13.000,00 Eur. Spolu si teda žalobkyňa v 1. rade naďalej uplatňuje od žalovaného sumu 17.504,00 Eur. Žalobca v 2. rade tiež zoberal svoj žalobný návrh čiastočne späť, z dôvodu vysokej výšky vyrubenej súdnej poplatku a naďalej od žalovaného požaduje z titulu spôsobenej nemajetkovej ujmy zaplatať sumu 1.300,00 Eur.

8. Uznesením č.k. 6C/11/2019-194 zo dňa 05.05.2022 v spojení s opravným uznesením č.k. 6C/11/2019-200 zo dňa 11.05.2022 bolo konanie o nároku pôvodnej žalobkyne v 3. rade zastavené z dôvodu nezaplatať súdneho poplatku.

9. Podaním doručeným súdu dňa 06.06.2022 oznámila spoločnosť U., XXX XX Praha X, Česká republika, IČO: XXX XX XXX, konajúca na Slovensku prostredníctvom svojej organizačnej zložky, U. z iného členského štátu, E. 573, (ďalej len „U.M. X.“), že vstupuje v zmysle ustanovenia § 82 C.s.p. do konania ako intervenient na strane žalovaného. Poukázala na skutočnosť, že dňa 17.12.2021 s účinnosťou od 24:00 hod dňa 19.12.2021, uzatvorila s dovtedajším intervenientom na strane žalovaného, spoločnosťou U. X., a.s. (resp. aktuálne U. G., a.s.), zmluvu o predaji podniku, ktorej súčasťou bol prevod celého poisťovného kmeňa a celého zaistného kmeňa U. X., ako aj všetkých pohľadávok a záväzkov U. U. tým vstúpila do všetkých práv a povinností vyplývajúcich z poisťovných zmlúv U. vrátane tej, od ktorej U. odvodzovala právny záujem na výsledku tohto súdneho konania. V dôsledku uvedenej právnej skutočnosti tak zanikol právny záujem pôvodného intervenienta na strane žalovaného, spoločnosti U., a tento má ďalej v konaní U.. Súčasne sa spoločnosť U. X. v plnej miere pripojila a vyjadrila súhlas so všetkými písomnými a ústnymi vyjadreniami, prednesenými alebo doloženými do tohto konania, pôvodným intervenientom na strane žalovaného, spoločnosťou U. X.. Podaním doručeným súdu dňa 30.08.2022 potvrdila aj spoločnosť U. G., a.s. (predtým U.), že jej právny záujem na výsledku konania prevodom podniku zanikol a požiadala, aby s ňou súd ďalej ako s intervenientom nekonal, o čom súd informoval zúčastnené strany.

10. Súd nariadil pojednávanie na 01.12.2022, kde vec za prítomnosti oboch strán prejednal a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi preloženými stranami: Lekársky posudok z 11.12.2017, Prepúšťacia správa žalobkyne v 1. rade z 09.02.2016, Prepúšťacia správa žalobkyne v 1. rade z 24.06.2016, Zobrazenie anatómie kolenného kĺbu, Výpis zo živnostenského registra žalobkyne v 1. rade, Výpis z OR spoločnosti X. Výpis z OR spoločnosti M., s.r.o., Vyjadrenie k návrhu na mimosúdne vyrovnanie z 27.08.2018, fotografie webových stránok reštaurácie J., fotografie z facebookových stránok profilu J. fotografie z facebookových profilov „V., „P. a „“, fotografie žalobkyne v 1. rade a jej kolena č.l. 92 až 99, Pracovná zmluva z 01.04.2018, Rozhodnutie Q. č. XXXXXXXXXXXX z 24.06.2016, Článok „Anatómia kolenného kĺbu“, článok „Poškodenia chrupavky“, článok „Poškodený meniskus“, fotografie recenzií na FB profile J. článok „Artróza kolenného kĺbu“, článok „Koxartróza a gonartróza - degeneratívne choroby bedrového a kolenného kĺbu“, článok „Tranzitórny ischemický tlak“, článok „Obezita“, vnútorný predpis E. a rozhodnutie Q. X. XXXXXXXXXXXX z 28.01.2022.

11. Žalobcovia na pojednávaní zotrvali na podanej žalobe. Žalobkyni v 1. rade bola zo strany lekára zamestnaného u žalovaného odporúčaná operácia. Predtým jej koleno tuhlo a píchalo ju v ňom. Žalobcovia majú za to, že operácia nutná nebola, resp. nebolo nutné, aby bola vykonaná tak, ako k tomu došlo, teda neadekvátne. Lekárskymi správami bolo preukázané, že došlo k pochybeniu žalovaného, čo spôsobilo zhoršenie zdravotného stavu žalobkyne v 1. rade s vážnymi zdravotnými, životnými aj estetickými následkami. Toto viedlo k výraznému zníženiu kvality života oboch žalobcov. Žaloba bola pôvodne podaná aj žalobkyňou v 3. rade, avšak táto je zamestnaná u žalovaného a nechcela voči svojmu zamestnávateľovi viesť súdny spor. So vznesenou námietkou premlčania žalobcovia nesúhlasia. Začiatok premlčacej lehoty nemôže byť viazaný na dátum operácie, pretože v tej dobe ešte žalobkyni v 1. rade nebola známa výška resp. rozsah spôsobenej škody. Jedná sa o škodu spôsobenú na zdraví, ktorá má špecifický právny režim a najskôr môže premlčanie začať, keď sa zdravotný stav poškodeného ustáli. Premlčacia lehota preto nezačala plynúť vo februári 2016. K ustáleniu zdravotného stavu žalobkyne v 1. rade došlo omnoho neskôr, resp. ešte dnes sa jej zdravotný stav zhoršuje a nie je ustálený. V prípadoch škody na zdraví nemá byť lehota počítaná od skutku, ktorý škodu na zdraví spôsobil, a to práve s prihliadnutím na zvláštny charakter škody na zdraví, kde ľudské telo je nepredvídateľné a zdravotný stav sa v čase vyvíja. Na náhradu škody na zdraví sa navyše podľa zákona výslovne neaplikuje trojročná premlčacia lehota. Na preukázanie pochybenia žalovaného predložili žalobcovia lekárske správy a lekársky posudok, ktorý je podľa ich názoru dostatočný a znalecký posudok by bol nadbytočný. K otázke zásahu do života žalobcov, resp. následkom konania žalovaného navrhli výsluch žalobcov. Výška nemajetkovej ujmy, ktorú si uplatňujú, je podľa žalobcov skôr symbolická. Súdy podľa nich priznávajú ďaleko vyššie náhrady nemajetkovej ujmy za porušenie práv na ochranu osobnosti.

12. Žalobkyňa v 1. rade okrem už uvedeného doplnila, že o lekárske posudok požiadala Univerzitnú nemocnicu oficiálnou cestou doporučeným listom a oni jej na to poslali lekárske posudok, ktorý založila do spisu. Vypracoval ho ten lekár, ktorý ju operoval. On jej po operácii prišiel povedať, že má chrupavku prederavenú na troch miestach, že má koleno 90-ročnej ženy a že to má dať na súd. Po operácii z 09.02.2016 bola na pohotovosti v F.trnásťkrát. Nebola len trikrát u F. W., ako uvádza žalovaný. Tento doktor následne išiel na dovolenku a nikto ho nezastupoval a ju žiadny iný lekár nechcel zobrať. Následne zistila, že tá operácia nebola ani nutná, pretože jej bolesti spôsobovala cystička, ktorá sa jej neskôr vstrebala. Na vyšetrení MR nebolo zistené, že by bol problém s meniskom. Žalobkyňa v 1. rade si myslí, že pán doktor mohol mať jazykový problém, ktorý spôsobil, že tieto skutočnosti nevzal do úvahy. Neskôr sa dozvedela, že bol prepustený pre neschopnosť. Súd by podľa nej mal vziať do úvahy, že jej zdravotný stav nie je stabilizovaný a stále sa jej zhoršuje. Má odporúčenie od lekára na výmenu kolenného kĺbu, čo nie je v jej veku bežné, tiež sa jej už od operácie noha vykrivuje. Aktuálne jej bol priznaný 60 % invalidný dôchodok, a to práve kvôli tomuto kolenu. Má tiež zvýšený krvný tlak, čo je dôsledok stresu a traumy.

13. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že uplatnené nároky žalobcov považuje za nedôvodné v celom rozsahu, a to ako nárok na náhradu škody na zdraví, tak aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Žalobcami nebolo unesené dôkazné bremeno ohľadom žiadnej z podmienok uplatnených procesných nárokov. Žalobcovia nepreukázali porušenie právnej povinnosti žalovaným, príčinnú súvislosť, ani výšku škody a nemajetkovej ujmy. Z predloženej prepúšťacej správy nevyplýva, že by pri operácii dňa 09.02.2016 došlo k porušeniu právnej povinnosti, ani že by bola spôsobená žalobkyni v 1. rade škoda na zdraví. Taký záver nevyplýva ani z prepúšťacej správy z 24.06.2016. Žalobcami predložený lekárske posudok nespĺňa náležitosti stanovené zákonom č. 437/2004 Z.z. a nemôže byť relevantným podkladom pre priznanie uplatneného nároku. Ďalej má žalovaný za to, že žalobkyňa v 1. rade nemôže uplatňovať súčasne nárok zo sťaženia spoločenského uplatnenia a náhradu nemajetkovej ujmy, ako vyplýva aj z ustálenej judikatúry, na ktorú žalovaný poukazoval v jeho podaniach. Zotrval na vznesenej námietke premlčania, keď zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by sa pri škode na zdraví nemala uplatniť subjektívna dvojročná premlčacia lehota. Žalobkyňa v 1. rade tak nárok na náhradu škody na zdraví neuplatnila na súde včas, pretože zo žiadnych uvedených tvrdení ani dôkazov nevyplýva, že by mohla premlčacia doba začať plynúť neskôr ako 24.06.2016, kedy bola vykonaná druhá operácia. Nemajetková ujma sa premlčuje v trojročnej premlčacej lehote, ktorá začala plynúť 09.02.2016. Pokiaľ ide o rozhodnutie Sociálnej poisťovne, toto bolo vydané 24.06.2016, teda v ten istý deň, ako bola spísaná prepúšťacia správa z druhej operácie. Toto rozhodnutie sa nemôže týkať skutočnosti z 09.02.2016, pretože rozhodnutie o invalidnom dôchodku nemôže byť vydané skôr ako jeden rok po ustálení skutočností, ktoré sú základom pre jeho vydanie. K rozhodnutiu Sociálnej poisťovne navyše nebol priložený lekárske posudok, čo znemožňuje zistiť, na aké zdravotné ťažkosti žalobkyne v 1. rade sa vlastne rozhodnutie vzťahuje. Zo žiadnych tvrdení žalobcov nevyplýva žiadna skutočnosť, ktorá by

vyvracala to, že už 24.06.2016 bol zdravotný stav žalobkyne v 1. rade ustálený natoľko, aby mohla uplatniť nároky z bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia. Žiadosť o lekársky posudok je v tomto smere irelevantná.

14. Súd z vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav, ktorý právne posúdil ako je nižšie uvedené.

15. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

16. Podľa § 13 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

17. Podľa § 16 Občianskeho zákonníka, kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

18. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

19. Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

20. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

21. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

22. Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

23. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

24. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

25. Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

26. Podľa § 442 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

27. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

28. Žalobkyňa v 1. a žalobca v 2. rade si voči žalovanému v konaní uplatnili nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú im mal spôsobiť žalovaný konajúci svojim zamestnancom F.. W. nesprávne vykonanou operáciou kolena dňa 09.02.2016. Zásah do osobnosti žalobcov mal spočívať v tom, že v dôsledku tejto operácie došlo k vážnemu obmedzeniu na strane oboch žalobcov, pokiaľ ide o spoločné podnikanie, ale i pokiaľ ide o ich osobný a manželský život, pretože žalobkyňa v 1. rade od operácie trpí vážnymi zdravotnými ťažkosťami a bolesťami, ktoré ju obmedzujú vo vykonávaní množstva bežných činností a tým sú výrazne limitované možnosti žalobcov, ako tráviť spoločný čas. Žalobkyňa v 1. rade okrem náhrady nemajetkovej ujmy žiada tiež odškodnenie jej bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia. Súd nároky žalobcov posudzoval oddelene, pretože tvorili samostatné procesné spoločenstvo podľa § 76 C.s.p. Žalovaný, ako i intervenienti vo svojich vyjadreniach okrem nedôvodnosti žaloby po jej meritórnej stránke namietali predovšetkým premlčanie nárokov oboch žalobcov.

29. Z prepúšťacej správy zo dňa 09.02.2016 vyplýva, že žalobkyňa v 1. rade bola prijatá do nemocnice žalovaného za účelom „ASK pr. koleno pre MR verifikovanú léziu MM et ML“. Toho istého dňa jej bola vykonaná operácia pravého kolena, kde jej lekár žalovaného F.. W. vykonal „“. V časti správy „M.“ je uvedené, že žalobkyňa v 1. rade bola „prijatá za účelom ASK prav. kolena pre leziu mesky kolena /MR/. Priebeh bez komplikácie, afebrilná, redon ex, NC pomery zachované, preväz suchý, mobilná o 2NB, KP kompenzovaná, prepustená domov.“

30. Z prepúšťacej správy R., Kliniky úrazovej chirurgie SZU a UNB zo dňa 24.06.2016 vyplýva, že žalobkyňa v 1. rade bola po AS ošetrení v januári rovnakého roku. Náhle došlo k zablokovaniu pravého kolena, pocitom bolesti v zákolennej jamke, pre akútny blok kolena z poškodenia med. menisku bol vykonaný jej príjem na AS. Ako operačná diagnóza bola stanovená „F. - Iná púrazová artróza kolenného kĺbu“, operáciu vykonal Dr. L. dňa 22.06.2016. V časti správy „Epikríza“ bolo uvedené, že pacientka bola prijatá na artroskopiu pravého kolena. Pacientka s interným predoperačným vyšetrením bola pripravená na operáciu, v celkovej kľudnej anestéze bola vykonaná artroskopia dňa 22.06.2016 s nálezom synovitídy, prít. obojstranne defekty na chrupavke med. kondylu fem a later. plateu tibie, nález lézie predných okrajov menisko obojstranne, priebeh OP bez komplikácií. V dobrom stave bola žalobkyňa v 1. rade prepustená dňa 24.06.2016 do domáceho ošetrenia.

31. Z lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia vyplýva, že bol spracovaný a vydaný ku dňu 11.12.2017, avšak nie je z neho možné zistiť, kým, pretože neobsahuje žiadnu identifikáciu osoby, ktorá takýto posudok vydala. Posudok prakticky obsahuje len bodové ohodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia bez akéhokoľvek zdôvodnenia či bližšieho popisu.

32. Súd s poukazom na princíp hospodárnosti konania pred skúmaním meritórnej stránky posudzovanej veci v prvom rade skúmal dôvodnosť námietky premlčania uplatnenej žalovaným a intervenientom.

33. Podľa Občianskeho zákonníka sa v prípade škody na zdraví uplatňuje iba dvojročná subjektívna premlčacia doba (§ 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka); objektívna premlčacia doba je zákonom výslovne pri škode na zdraví vylúčená (§ 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Pre začiatok plynutia premlčacej doby je potrebné, aby boli splnené dve podmienky: a) poškodený sa kvalifikovane dozvie o škode, b) poškodený nadobudne vedomosť o tom, kto za škodu zodpovedá. Žalobkyňa v 1. rade tvrdila, že na bolesti, opuchy, vykrivenie nohy a obmedzenie jej celkovej pohyblivosti trpela už od prvej operácie vykonanej lekárom žalovaného dňa 09.02.2016, je teda nutné konštatovať, že o vzniku škody sa dozvedela už bezprostredne po svojej prvej operácii, pretože odvtedy sa u nej vyskytovali bolesti, ktoré žiada odškodniť a práve odvtedy bola obmedzená vo svojom pracovnom i osobnom živote zdravotnými problémami, ktoré jej mal spôsobiť žalovaný. O tom, kto za škodu zodpovedá, sa potom žalobkyňa v 1. rade, ako tvrdí, dozvedela pri druhej operácii, ktorá prebehla dňa 22.06.2016, resp. najneskôr pri svojom prepustení z nemocnice dňa 24.06.2016, kedy jej bola vystavená prepúšťacia správa. Už v žalobe totiž žalobkyňa v 1. rade uviedla: „Pri operácií v R. Z. B. bolo zistené, že počas operácie v spoločnosti Z. a.s. bolo žalobkyni 1 nenapraviteľne poškodená chrupavka na pravom kolene operačným nástrojom, a to na troch miestach.“. Na podanie žaloby na náhradu škody na zdraví tak mala žalobkyňa v 1. rade zákonnú dvojročnú premlčaciu lehotu, ktorá uplynula dňa 24.06.2018 (dva

roky od jej prepustenia po druhej operácii). Keďže žaloba bola na súde podaná až dňa 31.03.2019, je zjavné, že bola podaná po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby a súd vzhľadom na námietku premlčania uplatnenú žalovaným i intervenientom, musel žalobu v tejto časti z dôvodu premlčania nároku na náhradu škody na zdraví zamietnuť.

34. Pokiaľ ide o nárok oboch žalobcov na náhradu spôsobenej nemajetkovej ujmy, podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka, ak nie je ustanovené inak, premlčacia doba je trojročná a plyní odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Začiatok plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby na náhradu nemateriálnej ujmy je viazaný na okamih, kedy došlo k neoprávnenému zásahu objektívne spôsobilému porušiť osobnostné práva fyzickej osoby. Premlčacia doba tak začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv. Keďže žalobcovia tvrdia, že k zásahu do ich práv prišlo nesprávne vykonanou a zbytočnou operáciou kolena žalobkyne v 1. rade lekárom žalovaného dňa 09.02.2016, premlčacia doba ich práva na náhradu nemajetkovej ujmy začala plynúť dňa 10.02.2016 a uplynula dňa 10.02.2019. Keďže žaloba bola na súde podaná až dňa 31.03.2019, je zjavné, že bola podaná po uplynutí trojročnej všeobecnej premlčacej doby a súd vzhľadom na námietku premlčania uplatnenú žalovaným i intervenientom, musel žalobu aj v tejto časti z dôvodu premlčania nároku na náhradu nemajetkovej ujmy zamietnuť.

35. Keďže žaloba bola v celosti zamietnutá pre dôvodne vznesenú námietku premlčania, súd sa ňou už ďalej po jej meritórnej stránke nezaoberal.

36. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

37. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania kombinoval súd kritériá pre priznanie náhrady uvedené vyššie, t.j. úspech v konaní a zavinenie jeho zastavenia. Žalobcovia zavinili čiastočné zastavenie konania ich späťvzatím žaloby a v celej zvyšnej časti boli neúspešní. Vzhľadom na uvedené súd žalovanému priznal voči žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a. neboli splnené procesné podmienky,
- b. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c. rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e. súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g. zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h. rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálné príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).